

73. møde.

Tirsdag den 6. september kl. 10.

Formanden:

Medlem af folketinget *Erik Holst*, der har haft orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har meddelt mig, at han fra og med den 6. september 1977 atter kan give møde i tinget.

Stedfortræderen, *Jørgen Damsgaards*, hvem som midlertidigt medlem af folketinget er her efter ophørt fra nævnte dato at regne.

Medlemmer af folketinget *Karen Dahlerup Andersen*, *Erling Dinesen* og *Erik Andersen*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har meddelt mig, at de fra og med den 7. september 1977 atter kan give møde i tinget.

Stedfortrædernes, *Klaus Ebbesens*, *Nielv V. Andersens* og *Dycke Hoff's*, hvem som midlertidige medlemmer af folketinget ophører fra nævnte dato at regne.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om midlertidig forhøjelse af de skattemæssige afskrivninger på nyopførte erhvervsbygninger.

(Lovforslag nr. L 212. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 30/8 77. Tillægsbetænkning 2/9 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslaget

vedtoges med 108 stemmer mod 12; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 115 stemmer mod 14; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler. (Ophævelse af lovens midlertidige karakter) [af Christophersen m. fl.]

(Lovforslag nr. L 222. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 30/8 77. Tillægsbetænkning 2/9 77).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslagene nr. 1-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Glistrup (FP):

Typisk for den måde, som landet styres på, havde vi i går en dag, hvor vi besluttede os til, at nu skulle vi opkræve en bunke yderligere penge fra befolkningen til den betrængte statskasse. Det, som vi så beskæftiger os med i dag ud over dagsordenens punkter, er med en enkelt eller et par undtagelser, at nu skal pengene så til at deles ud igen. Det gælder også det lovforslag, som vi beskæftiger os med her, og det er endda en af sværvægterne i den henseende.

[Glistrup.]

Jeg tror roligt, at vi kan sige, at med den afstemning, som nu foretages, deler vi 1 mia kr. ud til visse kredse i befolkningen. Det har været svært at få halet tallene ud af skatteministeriet, fordi man altså har haft sine besværigheder med, om man fra regeringens side skulle støtte eller ikke støtte det. I de perioder, hvor man vil støtte, ligger man i sine talangivelser uhyre lavt nede i, hvad det koster. I de perioder, hvor man ikke synes om forslaget, begynder vi så at få nogle mere dokumenterede tal frem, hvorfra vi så kan foretage vore beregninger. Det er en af de ulykkelige ting, der faktisk er ved at udvikle sig i dansk folkestyre, at det parti, som sidder på regeringsmagten, i den grad kan variere med de tal, der kommer, alt efter om det nu er et forslag, man synes om eller ej. Vi havde nogle eksempler på det i går, vi har mange eksempler på det i dag, vi kommer til et eksorbitant eksempel på det, når vi kommer frem til sygelønsproblemerne, og det er i allerhøjeste grad en sørgelig udvikling. Men vi fik da i en af regeringens lyse perioder nogle tal frem, ud fra hvilke vi kan skønne, at her er tale om simpelt hen at smide 1 mia kr. ud.

Nu bevares, det at smide 1 mia kr. ud, det kan da godt være fornuftigt, hvis det går til et godt formål, men det, vi er samlet for her, er to ting, det er for at bekæmpe arbejdsløsheden, og det er for at bekæmpe valutagælden. Hvad er det så, milliarder smides ud til? Ja, den smides for det første ud til, at man skal til at begunstige produktionsfaktoren kapital fremfor produktionsfaktoren arbejde. Der kan da være mange gode grunde i masser af situationer til at skulle tilskynde til teknologiske fremskridt, men at man lige præcis i øjeblikket i den nuværende beskæftigelsessituation skal til at sige: nu begunstiger vi alt det, der kan skabe nogle flere arbejdsløse. Det er det, der gøres, når man i den grad favoriserer, at man skal bruge kapital fremfor at bruge arbejdskraft.

Men den anden side af sagen, nemlig: hvor går pengene så hen? Ja, de går i alt væsentligt til udenlandske maskinfabrikanter, for det, som det her virkelig kommer til at spille en rolle med, det er til at indforskrive dyrt legetøj, for nu kan virksomhederne virkelig tillade sig at lave de dyre, fine investeringer, hvad enten det så er til at bringe maskinerne i cellofan, eller det er til af prestigemæssige grunde at vise det frem. Når man får at vide, at man får et skattefradrag på 1,1 mill. kr., hver gang man inve-

sterer 1 mill. kr., så det tør nok siges, at det er noget, som indicerer, at man kan tillade sig at gå ud med ganske aldeles meningsløse investeringer.

Samfundsmæssigt er det altså formentlig bedre, om vi havde sendt milliarder ud til at købe negerkys til nogle børn i Uganda eller noget lignende end til at bruge den på den måde, vi her anvender milliarder. Men under alle omstændigheder må man sige, at det her er et forslag, som virkelig viser, at regeringen er svag, når den, til trods for at den så udmærket var klar over alle forslagens dårligdomme — og det fremhævede man mange gange — så ud af den buket, som man fik fra venstre og konservative, netop valgte et forslag, der i alle henseender er så skadeligt og så dyrt, som det her er. Det viser, hvordan man altså fra regeringens side faktisk ikke har sorteret efter det saglige. Jeg opfordrer meget, meget kraftigt til, at man stemmer imod dette lovforslag.

Camre (S):

Det er et helt nyt element i fremskridtpartiets politik, at man hellere skulle bruge pengene til børnene i Uganda end til erhvervsinvesteringer. Det lover jo godt for afstemningerne i fremtiden om u-landsstøtte.

Jeg vil gerne sige, at det tal, som hr. Glistrup her nævnte, 1 mia kr., er langt, langt ud over det realistiske. Når man tager hensyn til, hvad der er den sandsynlige udnyttelse af det foreliggende lovforslag — når det nu bliver lov — så løber det op i $\frac{1}{4}$ mia kr., og hr. Glistrup overdrev altså ikke mindre end 4 gange.

Jeg vil gerne sige, at dette lovforslag ikke stammer fra den socialdemokratiske regering. Vi kunne godt tænke os andre måder at bruge disse midler på, men det har været et led i et forlig, hvis hovedelement har været en samlet beskæftigelsesstøtte, et samlet incitament, til at sætte hænder i arbejde, og som sådan må jeg opfordre til at stemme for det foreliggende lovforslag.

Bollmann (CD):

Som det er nævnt, har der fra ministerens side været en del tvivl om, hvor meget dette lovforslag egentlig vil koste, alt efter om det var et forslag, man kunne støtte eller skulle være imod.

Fra CDs side har vi taget forbehold, men vi tror på, at det beløb, der nu fremgår af til-

[Bollmann.]

lægsbetænkningen, altså ca. 250 mill. kr., er det korrekte, og derfor vil vi stemme for lovforslaget.

Ole Olsen (SF):

Jeg er i den kedelige situation ikke at være totalt uenig med hr. Glistrup. Det er forholdsvis sjældent, men det må jeg jo prøve at leve med.

Vi har også sloges i udvalget om de tal, det drejer sig om her, og jeg kunne godt have holdt mig fra tallene, hvis hr. Camre ikke havde været heroppe. Hr. Camre modsiger simpelt hen skatte- og afgiftsministeren. Hr. Camre snakkede om, at den sandsynlige udnyttelse af lovforslaget medførte, at det vil blive et provenutab på ca. ¼ mia kr. Det var efter at have boret i sagen i udvalget aldeles ikke den forklaring, vi fik fra ministeren. Vi fik en helt anden forklaring.

Forklaringen er sådan set logisk og enkelt, at der er mange, og at de kan udnytte disse 10 pct., som er en ren forøring, ja, så får de ikke råd til samtidig at foretage afskrivningerne i første år, og det var dette, at man ikke kunne afskrive, som bragte det ned på ¼ mia kr. Det blev umiddelbart indrømmet fra regeringens side, at selvfølgelig vil det da medføre, at så kom de afskrivninger til afbenyttelse de næste år. Det skulle da være mærkeligt, om det ikke skete på den måde, det lyder da helt sandsynligt og logisk.

Regeringen argumenterer så, at det bliver nu nok sådan, at der er nogle afskrivninger, der aldrig bliver foretaget. Det skøn, vi har fået, er altså 740 mill. kr., og det kan da godt være, det skal nedsættes en ubetydelighed, fordi ikke alle afskrivninger bliver udnyttet; det kan da også godt være, som fremskridtspartiet skriver i tillægsbetænkningen, at der måske kommer nogle merinvesteringer, og så vil det altså vokse.

Jeg tror altså nok, det kommer til at ligge langt nærmere de 740 mill. kr., taget over bare et par år, end de 250 mill. kr. Jeg kan slet ikke forstå regeringens skøn. Når en fuld udnyttelse af denne forøring giver 740 mill. kr., hvorfor i alverden kan man så skønne, at det det første år kun får en virkning på 250 mill. kr.? Sagen er selvfølgelig den ganske enkle, at ved et tilsvarende lovforslag har regeringen tidligere skønnet 150 mill. kr. Så er det selvfølgelig ikke rart pludselig at rette tallet op og sige: ja, vi har taget helt vildt og voldsomt fejl. Det

bliver altså 740 mill. kr., så skal vi hellere sige 250 mill. kr., det er trods alt et mere fredeligt tal.

Jeg mener, 250 mill. kr. er helt ved siden af, og jeg vil i hvert tilfælde godt have hr. Camre op én gang til og afkræfte den forklaring, der blev givet i denne omgang, at den sandsynlige udnyttelse af dette lovforslag kun ville være ca. en tredjedel, altså at kun en tredjedel skulle benytte det. For så er hr. Camre i skærende modstrid med det, vi har fået at vide fra regeringens side.

Så kaldte hr. Camre dette lovforslag for en beskæftigelsesstøtte. Det er da rigtigt, at det økonomiske sekretariat har fortalt regeringen og Adam, som vi skal til at regne på nu, at man regner med, at forslag af denne karakter er beskæftigelsesfremmende. Det turde være et groft postulat. Erfaringer overalt i Vesteuropa viser, at i denne konjunkturfase vil forøgede investeringer normalt blive brugt til arbejdskraftbesparende maskineri. Der er intet som helst, der peger i retning af, at et forslag af denne karakter på nogen som helst mulig måde skulle skabe beskæftigelse her og nu. Det er et forslag, som direkte fremkalder arbejdsløshed.

Når man så tænker på, hvor besværligt det har været i forhandlinger med regeringen overhovedet at få den til overveje at presse de bevillinger, der var givet, som virkelig skabte beskæftigelse – det er vel ikke meget mere end 1 mia kr., det kommer op på, når vi regner det hele sammen for alvor, i egentlige beskæftigelsesforslag – så strør man her det meste af 1 mia kr. ud, som skatteyderne, som arbejderne, kan få lov til at betale med nedgang i reallevefoden.

Jeg synes, at dette punkt måske er det aller værste punkt, bortset fra momsens, hvor regeringen har kapituleret over for de borgerlige. Så skal jeg meget kraftigt henstille til tinget, at man modsætter sig dette lovforslag, og jeg skal selvfølgelig specielt kraftigt appellere til socialdemokratiets medlemmer om endnu en gang at tænke på, om man virkelig mener, man kan lægge ryg til dette lovforslag, et lovforslag, som betales af arbejderne, et lovforslag, som samtidig ødelægger beskæftigelsen i landet.

Jørgen Jensen (DKP):

Der burde egentlig ikke være grund til at tage ordet for at begrunde, at kommunisterne går imod dette lovforslag. Men ikke mindst

[Jørgen Jensen.]

med henvisning til hr. Aukens og statsministerens udtalelser i gå om kommunisternes stilling, er det vel rigtigt at understrege, at når socialdemokratiets ordfører her giver udtryk for, at det kun er ¼ mia kr., man skal yde, når alt tyder på, at det nærmere er 1 mia kr., så siger det noget om den usikkerhed, der er i regeringspartiet, og hvor meget det egentlig er, man giver arbejdsgiverne. Det er den grund, vi har haft til ikke at ville støtte disse forslag.

For det første er det ensidige tilskud til stor-kapital og arbejdsgivere, og dernæst for det andet, når man taler om beskæftigelsesvirkningen, så er der hverken tidligere, når man har givet tilskud, eller i dette forslag nogen som helst sikkerhed for, at dette tilskud bliver anbragt i nye arbejdspladser. Tværtimod har alt tydet på, at desto mere man får af økonomi i virksomhederne, i desto højere grad investerer man i ny teknik, og dermed nedlægger man arbejdspladser.

Derfor må vi som parti sige, at vi kan ikke støtte dette lovforslag, fordi det er skadeligt både for landets økonomi og for beskæftigelsen.

Arne Bjerregaard (KrF):

At hr. Glistrup ikke tager imod dette lovforslag med kyshånd, erfarer jeg, når han mener, at vi hellere skulle levere negerkys til u-landene, og som det er sagt af hr. Camre, må vi jo ved anden lejlighed gå ud fra, at hr. Glistrup vil være med til at støtte bidrag, som går til de sultne masser i tredjelændene. Det er i al fald det, jeg får ud af det indlæg, som hr. Glistrup havde.

Med hensyn til beløbsstørrelsen skal jeg såmænd ikke angribe, hvad hr. Glistrup nævned. Jeg tror nok, det er mere realistisk end det, der er nævnt i tillægsbetænkningen. Men på den anden side at nedvurdere vort erhvervsliv sådan, at det skulle bruge disse muligheder til at sætte maskinerne i cellofan til venlig beskuelse for den øvrige del af befolkningen, så langt vil jeg dog ikke gå. Jeg tror, at vort erhvervsliv vil udnytte det på bedste måde til at fremme produktionen og dermed indirekte fremme beskæftigelsen. Dette, som fremføres fra bl. a. socialistisk folkepartis side, at man skulle stoppe og sige: nu investerer vi ikke mere, hvilket så skulle skaffe arbejdspladser, det minder jo om fortidens maskinstorm.

Tiden har vist, at den vej ikke er farbar i et teknisk samfund. Derfor mener vi i al fald fra

kristeligt folkepartis side, at dette lovforslag er en nødvendighed for at stimulere investeringen i dansk erhvervsliv. Vi beklager kun, at man ved at gøre loven midlertidig – det var netop det, vi ønskede den ikke skulle være – ødelægger nogle af de muligheder, som erhvervslivet havde for en stabil og rolig udvikling i sin investering. Nu forhaster man sig måske lidt med hensyn til investering, fordi man skal skynde sig at udnytte disse muligheder, der er her. Men trods dette har jeg den bedste tiltro til, at dansk erhvervsliv vil forstå at udnytte den på bedst mulig måde ikke for sig selv, men til den produktion, som er nødvendig for at skabe en opgangstid i modsætning til den nedgangstid, vi er inde i. Derfor skal jeg blot meddele, at vi vil stemme for dette lovforslag.

Waldorff (VS):

I forbindelse med forslaget om 10 pct. investeringsfradrag for maskiner vil jeg især koncentrere mig om skatteministerens meget specielle form for politisk økonomi, som det er blevet afsløret i denne forbindelse.

I bemærkningerne til ministerens ændringsforslag angives det, at et usikkert skøn siger ¼ mia kr. for dette lovforslag. Hvordan er skatteministeren nået frem til det?

Da udvalget i første omgang spurgte, hvad provenutabet ville blive som følge af dette forslag, fik vi svar fra ministeren den 24. august, før der blev lavet forlig. Her sagde skatteministeren: provenutabet kan skønnes at blive 770 mill. kr. ved en fuld udnyttelse af fradraget. Allerede på det tidspunkt var skatteministeren klar over, at skiftende socialdemokratiske og borgerlige regeringer allerede i forvejen havde forsynet erhvervslivet med så store fradragmuligheder, at det kunne blive svært at udnytte dem alle sammen på én gang, og derfor forudser han, at en del virksomheder vil overføre fradragmuligheder til senere år. Der er altså tale om en tidsforskydning i provenutabet, men man kan kun forstå svaret sådan, at den samlede gevinst for erhvervslivet vil blive noget i retning af tallet 770 mill. kr., som han nævner. Sådan er jeg også sikker på at skatteministeren har ønsket at det skulle forstås, for det var nemlig før der blev indgået forlig, og der var en klar interesse i at fremstille dette borgerlige VKQ-forslag som helt, helt uacceptabelt, hvad det selvfølgelig også er.

Den forståelse blev udbygget i et svar 2 dage senere. Det siges her, at man ikke har noget

[Waldorff.]

statistisk materiale som baggrund for sine antagelser, men at man må gå ud fra, at fradraget praktisk taget udnyttes fuldt ud. Det understreges her som en begrundelse for, at det vil blive udnyttet fuldt ud, at hvis en skatteyder ikke formår at udnytte samtlige socialdemokratiske fradragmuligheder, så må det »antages, at han vælger at nedsætte andre fradragmuligheder som f. eks. saldoafskrivninger på maskiner m. v., der i et vist omfang kan overføres til senere indkomstår.« Altså det antages, at fradragmulighederne er så gode, at der vil være store dele af erhvervslivet, som ikke betaler skat i 1978 og derfor må vente med at hente fiduserne hjem til senere år. så de heller ikke kommer til at betale skat her.

Men så sker der nemlig noget: der bliver indgået et forlig, og i det forlig indgår forslaget om 10 pct. investeringsfradrag. Der fremsendes et ændringsforslag, og nu fremgår det pludselig af bemærkningerne, at man stadig ikke har noget statistisk materiale, men at man skønner provenutabet i 1978 til at blive 275 mill. kr. Det var ellers et fald, idet forslaget altså kun bliver udnyttet med godt en tredjedel. For at det ikke skal virke alt for grelt, får man en bemærkning med om, at det er et usikkert skøn, det drejer sig om.

Det afholder dog ikke skatteministeren fra allerede dagen efter, nemlig den 1. september, at komme med en rettelse til provenuet. Provenutabet bliver ikke 275 mill. kr., siger skatteministeren, det bliver 250 mill. kr. Det er jo en fantastisk præcision, en rettelse på 25 mill. kr. i forhold til en oprindelig postuleret usikkerhed om, hvorvidt det nu også ville blive udnyttet helt fuldt ud, altså med knap 800 mill. kr. Min opfattelse er, at forligspartierne i deres udviklede regnestykke for at få det hele til at gå op har stået og manglet 25 mill. kr. et eller andet sted, og så har man tænkt, at dem kunne man da godt rette her.

Man kan næppe bebrejde udvalget, at det forsøgte at stille supplerende spørgsmål, som kunne opklare, hvordan skatteministeren bar sig ad med disse økonomiske mirakler. Det oprindelige tal, 770 mill. kr., var fuldt ud forståeligt, man havde også bidt mærke i i udvalget, at det var skatteministerens klare opfattelse, at dette fradrag, som altså betød et tab for staten på 770 mill. kr., praktisk taget ville blive udnyttet fuldt ud. Selvfølgelig vil det det. Et

midlertidigt fradrag gælder det om at springe på, mens tid er, det ved erhvervslivet selvfølgelig. Der kom ikke noget klart svar på vores opklarende spørgsmål. De over ½ mia kr., som skiller, bliver endnu en gang forklaret med, at afskrivninger og andre fradragmuligheder bliver udskudt til senere år.

Min konklusion på hele dette cirkus, som det rent ud har været, er, at det er det rene bedrageri over for offentligheden og folketingset at fremstille denne del af augustforliget som noget, der kun koster befolkningen 250 mill. kr. Jeg mener, den beregning, der er opstillet i fremskridtspartiets tillægsbetækningsbidrag, er mere realistisk. I hvert tilfælde må man fastslå, at hvis forslaget har den effekt, som det påstås at det har, nemlig at øge investeringerne, så bliver udgifterne ved dette forslag ikke under 800 mill. kr. Derfor er det meget forbavsende at høre hr. Camre heroppefra fuldstændig mekanisk gentage, at det koster ¼ mia kr., for det har ministeren sagt, når man er klar over, at langt ind i forligspartierne og langt ind i socialdemokratiet er man af den samme opfattelse, som jeg har givet udtryk for, nemlig at dette forslag koster imellem 800 mill. kr. og 1 mia kr. Men forsvars skal det jo åbenbart fra den socialdemokratiske ordførers side.

Derudover mener jeg, at det blev grundigt afsløret, at skatteministeren giver udvalget lige præcis de svar, som passer ind i hans kram, på det tidspunkt hvor han skal afgive et svar. Dette tilfælde er ikke enestående.

Der er en anden diskussion, nemlig hvilken beskæftigelseseffekt der er i, at man tilskynder til flere investeringer. Vi fik i udvalget stillet et spørgsmål om den forventede arbejdsløshed som følge af det forslag, som forligspartierne var blevet enige om, og dér fik vi selvfølgelig, kunne man have sagt sig selv, et af de sædvanlige fupsvar. I stedet for at svare på det spørgsmål, som bliver stillet, henviser man til en redegørelse fra det økonomiske sekretariat, som på den ene side handler om noget andet, nemlig hvad der ville ske, hvis samtlige forslag fra den tidligere VKQ-blok blev gennemført, og herunder altså også hvis forslagene var permanente og ikke midlertidige, og som på den anden side er den sædvanlige gang økonomisk magi, som vismænd og andre sværger til. På den baggrund konkluderer skatteministeren, at forslaget ikke vil skabe arbejdsløshed, men at

[Waldorff.]

der tværtimod må regnes med en stigning i beskæftigelsen. Det er for mig at se et svar, som viser, at enten er skatteministre o. lign. helt holdt op med at tænke, efter at man har fået indført de der pragtfulde økonomiske modeller, eller også giver man simpelt hen det svar, som man finder det er politisk gunstigt at give på et bestemt tidspunkt. Der er selvfølgelig ikke noget i vejen for, at begge dele kan være tilfældet.

Hvis man går ud fra, at fradraget rent faktisk vil øge investeringerne, og det er efter min mening sandsynligt, hvad er det så for en virkning, det vil få? Der vil være en meget marginal gruppe af virksomheder, som måske står over for nogle overvejelser, om de skal investere i Danmark, eller om de skal investere i udlandet. Det er ikke utænkeligt, at enkelte virksomheder ved at blive lokket med 10 pct. maskininvesteringsfradrag kan begynde lige pludselig at få det nationale sindelag frem, men det vil være et yderst marginalt fænomen, for det er jo ikke dette 10 pct.s fradrag, som virkelig batter noget. Det, der batter noget, er de mere langsigtede virkninger, det er bl. a. løn-omkostninger, som kan være grunden til, at man hellere vil lægge en virksomhed i Irland end i Danmark. I langt det overvældende antal tilfælde vil investeringerne blive styret af den generelle tendens, som behersker udviklingen, nemlig at investeringerne bruges til at øge produktiviteten, de bruges til at rationalisere, og her vil effekten altså blive den stik modsatte af det, som forligspartierne og som i hvert tilfælde socialdemokratiet fastholder er den egentlige mening med forslaget, nemlig at skabe flere arbejdspladser, og det vil være særlig udtalt i det konkrete tilfælde og i den aktuelle situation, dels fordi der altså er tale om en midlertidig foranstaltning, som kun vil kunne udnyttes langsigtet af virksomhederne, hvis de bruger det tilskud til investeringer til rationaliseringer, så de på længere sigt sparer udgifter til arbejds løn, og for det andet så er der i øjeblikket med den manglende købekraft både herhjemme og også i udlandet ikke mange chancer for, at de enkelte virksomheder kan håbe på nogen betydningsfuld udvidelse af deres marked. Det betyder naturligvis, at de vil tage bestik af situationen, de vil forsøge at fastholde markedet, de vil rebe sejlene, og de vil bruge investeringerne til at skære ned på udgifterne til arbejds løn.

Helt generelt må man sige om lovforslaget, at det er en form for krisepolitik, som forstærker præcis den tendens til overinvestering, som er et af de grundlæggende træk i krisen. Man kan derfor sige meget sikkert, at forslaget sammen med forskellige andre lignende vil føre til en yderligere massearbejdsløshed, hvis det vel at mærke ikke bliver mødt med en meget omfattende kamp imod rationaliseringer og imod fyringer ude på arbejdspladserne.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Den store diskussion står om, hvorvidt vi anlægger en bruttobetragtning eller en nettobetragtning. Der er ikke nogen tvivl om, at de skøn, der er afgivet af ministeren, er korrekte. Tabet på dette lovforslag, hvis vi ser det isoleret, er som først angivet af ministeren 770 mill. kr. eller deromkring. Men det er givet, at i sammenhæng med den effekt, det har på den øvrige afskrivningslovgivning – for det er klart, at erhvervslivet vil være tilbøjelig til at udnytte dette fradrag først og derefter andre afskrivningsmuligheder – bliver virkningen en anden. Den første forudsætning for, at der overhovedet kan skrives af, er jo, at der er et overskud at afskrive på.

Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde før: socialdemokratiet kunne have fundet andre måder at bruge disse penge på. Jeg vil også gerne føje til, at der sikkert i dette forslag er ting, der indebærer en mindre beskæftigelse. Det giver ganske givet også nye arbejdspladser. Men det, der er det relevante, er, at dette må ses i sammenhæng med den samlede lovgivning, der nu er gennemført. Det er et led i et forlig, som faktisk er overordentlig stærkt arbejdskraftforbrugende, som vil skabe ganske mange arbejdspladser, og det må man så sammenholde med det, vore kritikere i fremskridtspartiet og VS kommer og siger.

Hvad har alt det, disse partier har fremført i denne debat, medvirket til af beskæftigelse? Ikke så meget, som der kan ligge på bagsiden af en negl.

Glistrup (FP):

Ja, så hørte vi altså, at hr. Camres negle er så store, at der på bagsiden kan ligge 200.000 arbejdspladser, for det er det, fremskridtspartiet klart har påvist hvordan vi skaffer i dette land. Nok vidste jeg, at hr. Camre var stor i

[Glistrup.]

sin egen formening, men at han var så stor, det overrasker mig nu alligevel.

Når vi går over til at kigge på den kvarte mia kr., som hr. Camre og centrum-demokraterne vil bagatellisere det til, så lad os da én gang for alle tage hele regnestykket igennem, så man kan se, hvor urealistisk det tal er.

Skatteministerens oplæg er — og det er ikke blevet korrigeret eller dementeret på noget tidspunkt — at hvis vi gennemfører loven, vil vi få investeringer på 17,1 mia kr. næste år. Fradraget er på 10 pct. Det vil sige 1.710 mill. kr. Skatteministeren anslår, at da der derimellem er mange aktieselskaber med 37 pct.s beskatning og forholdsvis få velstående personlige erhvervsdrivende med 67 pct.s beskatning eller — når vi tager formueskatten med — endda 70 pct., så skal skattesatsen kun regnes ud fra en 45 pct.s, altså i sig selv en nedskæring af det sandsynlige.

Men lad os nu tage skatteministerens tal og sige: 45 pct. af 1.710 mill. kr. Det bliver regnet via Adam til disse 770 mill. kr., som skatteministeren taler om. All right, vi siger, at der er et provenutab på 770 mill. kr., hvis det benyttes af alle. Så siger skatteministeren: ja men det benyttes nok ikke af alle, så det bliver kun 740 mill. kr. Hvis han virkelig havde ret i det, havde vi for en gangs skyld brug for socialministerens opsøgende sociale bistand, for de mennesker, der får forærende et fradrag på 10 pct., og som ikke gør brug af det, havde virkelig brug for disse sociale bistandsopsøgere, som socialministeren vil have til at gå fra dør til dør.

Derfor er det aldeles usandsynligt, at skatteministerens reduktion fra 770 mill. kr. til 740 mill. kr. kan holde. Vi har tallet 770 mill. kr. Hvis det hele skal have nogen mening, er det, fordi man siger, at der i de investeringer, der foretages, altså de 17,1 mia kr., er nogle ekstra beløb fra nogle, der ellers ikke ville have investeret. De, der ellers ikke ville have investeret, skal selvfølgelig til at afskrive ud over, at de tager investeringsfradraget, og det er dér, vi siger fra fremskridtspartiets side, at vi kan ganske rolig gå ud fra, at vi kommer op på den anden side af milliarden, hvis vi bare tænker os, at der i de 17,1 mia kr. ligger en 5, 6, 7 pct., som ellers ikke ville have investeret. Derfor er provenutabet 1 mia kr.

Så er problemet, hvornår dette provenutab falder. Falder det i 1978, eller falder det se-

ner? Der kommer denne enorme nedskrivning til 250 mill. kr., fordi man havde brug for pengene for at få forligsteksten til at stemme. Og man siger: ja men det vil nok i meget vidt omfang være underskudsforetagender, der går hen og investerer her, så de ikke vil bruge deres normale afskrivninger, og derfor skulle vi falde fra 1 mia kr. til $\frac{1}{4}$ mia kr.

Men det er dog rasende usandsynligt, at de investeringer, vi taler om her, til 17,1 mia kr. i overvejende grad vil blive brugt af foretagender, som det går skidt for, og som ikke har brug for deres afskrivninger, specielt når de i denne periode skal betale afdrag på disse 17,1 mia kr. på maskineri, som de køber. Det er usandsynligt, at de skulle sige med hr. Camre og med skatteministeren, at for at regeringen kan få sine tal til at stemme, så dette punkt i forliget kun skal dække 250 mill. kr. i 1978, lader vi være med at foretage nogen afskrivninger. Det råber ikke til himlen, men til den verdensdel, som statsministeren er bedre bekendt med. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt.

Men selv om det var rigtigt, var det kun en stakket glæde, for så ville i hvert tilfælde det mellemliggende tal op til milliarder med fremskridtspartiets meget forsigtige skøn gå tabt i 1979 eller 1980, og der er dog ingen, der tror, at vi med denne regering har løst landets problemer til 1979 eller 1980. Vi har heller ikke råd til at frådse på de tidspunkter.

Når hr. Arne Bjerregaard opfattede mit argument på den måde, at jeg herefter ville stemme for, at vi skulle give negerkys til Ugandabørnene, må jeg rive ham ud af illusionen. Det vil jeg ikke. I fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at når man har frådset med nogle statspenge, kan det ikke være nogen begrundelse for, at man skal frådse med nogle andre også. Tværtimod er det et argument for, at man skal spare ekstra andre steder.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Hr. Camres følgagtighed over for skatteministeren, når denne er helt ude i tovene, er ganske utrolig. Det drejer sig om bruttobetragtninger over for nettobetragtninger, og man skal se dette lovforslag i sammenhæng med de andre forslag. Det er lige præcis det, jeg har stået og talt om i 10 minutter. Hvordan dette forslag virker i sammenhæng med de andre fradrag, det

[Waldorff.]

er det, som har været hele diskussionen i skatte- og afgiftsudvalget.

Det er rigtigt, at de virksomheder, som især vil bruge sådan et investeringsfradrag, er dem, der har brug for at få afskrevet et overskud. Dét er det særlig tillokkende at benytte sig af et så godt tilbud. Men skulle der være tale om, at man får et underskud, hvis man ikke kan udnytte fradragene fuldt ud, gør man selvfølgelig det, som skatteministeren selv er opmærksom på, nemlig overfører fradrag til senere år, hvor man vil kunne trække dem fra. Det er det, som begrundes, at det er fuldt ud rimeligt at tale om et provenutab på mellem 800 mill. kr. og 1 mia kr. ved dette lovforslag.

Og så skal den lige have en tand med på vejen om VS og beskæftigelsen og sådan noget, som vi overhovedet ikke vil gøre noget som helst ved. Jo, vi har diskuteret disse ting masser af gange, vi har lagt forslag frem på boligområdet, på energiområdet, om den offentlige sektor, og hver gang har socialdemokratiet sagt: det har vi ingen interesse i, vi har en såkaldt arbejderbevægelsens beskæftigelsesplan. Derudfra har man sagt nej til alt, hvad VS er kommet med.

Det er i orden, at man siger nej, man har et andet forhold til den danske kapital. Men så er det det, man skal sige, nemlig at man går imod VS' forslag, fordi de i en eller anden udstrækning indebærer en konfrontation med kapitalistklassen i Danmark.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Kun den korte bemærkning til hr. Glistrup: jeg talte ikke om, hvad hr. Glistrup lover, end-sige hvad andre partier lover, men om, hvad de udretter. Vi har jo fået et fornemt oplæg fra hr. Glistrup, et forslag til folketingsbeslutning, som løser alle dette lands problemer inden jul. Papiret er taknemligt, må man sige.

Det, der er det afgørende her, er, at det er resultaterne, der tæller. Det, der er det afgørende, er, at dette eller hint parti kan komme med nogle vældig fine forslag, der ser gode ud, men som enten politisk er urealisable, eller som praktisk-teknisk er urealisable. Det, som regeringen har fået gennemført i denne samling, det fungerer, det skaber arbejdspladser. Alt det andet er bare ord, ord, ord!

Ole Olsen (SF):

Nu sagde hr. Camre 3 gange ordet »ord«, og det virker selvfølgelig overbevisende. Jeg synes, hr. Camre har sagt mange ord; jeg synes blot, hr. Camre taler totalt udenom. Det nytter ikke at postulere, at det, regeringen har lavet, er effektivt. Regeringen har også lavet dette lovforslag. Jeg kan godt se, det er hr. Christopher-sen, der har lavet det, men regeringen er jo gået med til det. Hr. Camre bliver ved med at tale om, at dette lovforslag skaber beskæftigelse. Alle erfaringer fra de industrialiserede lande i den konjunkturfase, vi befinder os i, siger det stik modsatte: netto skaber en forøgelse af investeringerne arbejdsløshed, ikke beskæftigelse.

Jeg tror ikke, det nytter meget at diskutere videre med hr. Camre. Hr. Camre klamrer sig nærmest til de 250 mill. kr. endnu. Jeg må tilføje, at et ganske sobert skøn over, hvad det koster, ligger mellem $\frac{3}{4}$ og 1 mia kr. Om vi så skulle ned på 700 mill. kr., o.k., det er ikke det, der skiller. Men regeringens antagelse af, at kun mellem en tredjedel og en fjerdedel skulle blive effektiv det første år, er fuldstændig ved siden af. Det er altid sådan, at effekten af den slags forslag vil være størst året efter, og så vil den klinge af. Det er urimeligt at antage et skøn f. eks. under $\frac{1}{2}$ mia kr. det første år. Jeg redegjorde sidste gang for, hvordan det var fremkommet. Skatte- og afgiftsministeren var pæn over for sin forgænger, og man må selvfølgelig acceptere, at det på grund af dens fortid kan være svært for regeringen at acceptere et tal, der er så højt som bare 500 mill. kr. Men jeg synes nok, folketinget og specielt socialdemokratiet skal være klar over de faktiske forhold og ikke lade sig lulle i søvn af den anden påstand.

Jeg har en bemærkning til hr. Arne Bjerregaard, som mente, at SF var maskinstormere, fordi vi ikke ville støtte dette lovforslag. Det ligger sådan, hr. Arne Bjerregaard, at under en nedgangskonjunktur skaber vi arbejdsløshed ved dette her. Ikke at ville skabe arbejdsløshed ved at erstatte mennesker med maskiner, det skulle altså være maskinstorm. All right, hvis SF var kommet med et forslag, som sagde: vi forbyder alt, hvad der hedder afskrivninger, dem ophæver vi, og vi forsøger at ødelægge maskinerne og sætter mennesker ind i stedet for overalt, så havde det været maskinstorm. Det tror jeg ikke dette land, dette samfund eller dansk arbejderklasse kunne bære i det

[Ole Olsen.]

lange løb. Men det, der sker her, er en ekstraordinær indsats – en ekstraordinær indsats – for investeringer, en ekstraordinær indsats for at skabe arbejdsløshed.

Jeg troede – det gør man, når man til daglig hører hr. Arne Bjerregaard – at kristeligt folkeparti lagde vægt på mennesket, på familien. Her erkender man ganske øjensynligt, at det gør man ikke; man lægger vægt på kapitalen, på maskinerne. Jeg synes, kristeligt folkeparti skulle tænke sig om én gang til og se, om det dog ikke var vigtigere at lægge nogen vægt på mennesket i stedet for blot at beskyldte andre partier, der forsøger at beskytte mennesket, for at være maskinstormere.

Kaj Hansen (DKP):

Når det nu efterhånden står krystalklart, at dette lovforslag drejer sig om tilskud til arbejdsgiverne i størrelsesordenen 1 mia kr. eller mere uden nogen positiv beskæftigelsesmæssig effekt, så tror hr. Camre, at han kan klare sig med nogle platte bemærkninger. Hvad er det at sige, at andre partier overhovedet ikke har bidraget til at fremme beskæftigelsen med så meget, som der kan ligge på bagsiden af en negl? Det er ikke alene usagligt, det er også en flabet bemærkning.

Sagen er den, at hr. Camre udmærket ved, at vi har fremsat forslag, der i hvert fald kan skaffe de første 100.000 arbejdspladser. Når hr. Camre så siger, at det er teknisk ugørligt, så fatter jeg ikke, at hr. Camre ikke er mere inde i sagerne, end at han kan fremkomme med den påstand, at det er teknisk ugørligt at bygge 10.000 boliger eller mere. Sikke en gang vrøvl!

Men hvad er det også, hr. Camre vil give befolkningen indtryk af? Han vil give befolkningen indtryk af, at der ikke er andre partier, der har forslag, som det er værd at beskæftige sig med. Men hvordan var det i skatte- og afgiftsudvalget, hvor kommunisterne havde forslag liggende om indgreb mod jord- og værdistigningerne? Hvad var det, der skete i udvalget? Det må offentligheden gerne få at vide.

Formanden:

Det er forslaget om investeringsfradrag, det drejer sig om.

Kaj Hansen (DKP):

Ja men det forslag, vi havde fremsat, skulle

faktisk have været til behandling her sammen med de andre forslag. Men det forhindrede flertallet i udvalget med hr. Camre i spidsen. Forligspartierne nægtede at lade det kommunistiske forslag komme til behandling i folketinget. Så hold op med jeres tirader om, at andre partier ikke vil komme med noget og ikke har noget. Det er jo hykleri, så det klodser. Man kan ikke klare det med nogle flade bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Lad mig da så i al forsonlighed give hr. Camre ret. Det er rigtigt, at det er resultaterne, der tæller. Og hr. Camre siger, at det fungerer for regeringen. Det er også rigtigt, men det fungerer meget skidt.

Det var arbejdsløsheden, vi talte om. Regeringen kom til på et tidspunkt, hvor vi havde en sæsonudjævnet arbejdsløshed på 60.000 mennesker. Den har fungeret under fremragende ydre vilkår, hvor der har været alle ydre muligheder for at afskaffe denne arbejdsløshed. Med septemberforliget i 1975 blev de 60.000 til 100.000. Med augustforliget i 1976 blev de 100.000 til 162.000. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fortalte os i går, at de 162.000 med parfumeforliget, som man nu har indgået, vil blive til 225.000–250.000. Ja, det fungerer med regeringens bekæmpelse af arbejdsløsheden: man får den virkelig til hele tiden at vokse!

Men det kan ikke nytte noget bare at affærdige os med nogle overfladiske bemærkninger, når vi fra denne talerstol led for led har vist, hvordan regnestykket fører til, at man smider 1 mia kr. ud til forøgelse af arbejdsløsheden.

Det kan ikke nytte noget, at hr. Camre bliver ved med at sige, at dette lovforslag kun smider 250 mill. kr. ud, for han har ikke kunnet påvise en eneste fejl i den meget forsigtige beregning ud fra skatteministerens egne tal, der fører til, at der frådses med 1 mia kr. overvejende i udenlandsk valuta til forøgelse af den danske arbejdsløshed med fra 5.000 til 10.000 mennesker alene i dette forslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg har lidt svært ved at se formålet med at gentage den taldiskussion her. Samtlige implicerede deltagere i diskussionen vil vistnok med mig erkende, at intet nyt herom er sagt i forhold til den diskussion, der er foregået i folke-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

tingets udvalg for skatter og afgifter. Jeg hørte ganske nøje efter, om der var én eneste ny oplysning, én eneste ny kendsgerning, én eneste ny vurdering. Jeg tror, jeg kan sige, at det var på ingen måde tilfældet.

Man kan vist nok også sige, at den diskussion, der har været, angiver, hvori problemerne har bestået. Jeg har ikke på noget tidspunkt hverken i skriftlige eller mundtlige besvarelser eller samråd med skatte- og afgiftsudvalget benægtet, at de talstørrelser, det drejer sig om, er skøn, fordi de bl. a. hviler på antagelser om udnyttelsesgraden af det givne investeringsfradrag og, som konsekvens heraf, hvor meget man vil udnytte de nuværende afskrivningsmuligheder.

Det er skøn, og det er præciseret, og usikkerheden herom er præciseret meget, meget kraftigt i de skriftlige og mundtlige tilkendegivelser, som er tilgået skatte- og afgiftsudvalget. Så derfor synes jeg ikke, der er så meget at føje til den diskussion, der har været her i dag.

Jeg forstår egentlig ikke, hvad det er for motiver, der bærer VS' synspunkter også i denne sag. Det er en række synspunkter af teoretisk karakter, som måske ind imellem kan glæde på Københavns universitet og lignende steder, men så længe man har indtaget det standpunkt, at man ikke ønsker at bidrage til almindeligt parlamentarisk arbejde, er det vel næppe den allerstørste interesse, VS' synspunkter kan aftvinge. Den dag, man siger: nu melder vi os under fanerne med et egentlig parlamentarisk arbejde og er parat til at få lidt smuds på fingrene, og ikke bibeholder de rene hænder, hvormed man kan teoretisere i dag, den dag synes jeg vi står ved en fornuftig korsvej. Det gør vi ikke i dag, og derfor har det ikke ret meget betydning, hvad VS mener hverken om dette eller andre spørgsmål.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Ole Olsen sagde, at vi i kristeligt folkeparti satte kapital og maskiner over mennesket. Det tror jeg aldrig jeg har udtalt, og det tror jeg heller ikke hr. Ole Olsen vil tillægge kristeligt folkeparti. Nej, vi lægger vægt på mennesket, men jeg må gøre hr. Ole Olsen opmærksom på, at vi lever i et privatkapitalistisk samfund. Måske er hr. Ole Olsen så langt henne, at han regner med, at vi lever i et socialistisk samfund. Men det gør vi altså ikke. Vi lever

i et privatkapitalistisk samfund. Jeg havde nær sagt: det er det eneste på det økonomiske område, som vi fra kristeligt folkepartis side endnu kan acceptere, for vi finder ikke, der er anden mulighed for en økonomisk udvikling end det privatkapitalistiske samfund.

I det privatkapitalistiske samfund er der to ting, der er nødvendige: for det første kapital, for det andet teknisk udvikling. Hvis man begynder at stoppe det, hvor bliver mennesket så af? Hvilke muligheder bliver der så for arbejde for mennesket?

Vi lever ikke protektionistisk, og vi ønsker ikke i kristeligt folkeparti at melde os ud af fællesmarkedet. Vi ønsker ikke at leve isoleret i denne verden, vi ønsker at være med i hele verden, og derfor er det nødvendigt, at vi for at konkurrere må udbygge vort erhvervsliv på bedst mulig måde. Det mener vi vi gør ved simpelt hen at være teknisk foran andre, og det er vi kun ved at forbedre mulighederne for teknisk investering i dansk erhvervsliv. Derfor, hr. Ole Olsen, for at skabe disse muligheder og for dermed at skabe nye arbejdspladser går vi ind for dette lovforslag – ikke mod mennesket, men for mennesket.

H. C. Hansen (FP):

Efter at have hørt hr. Arne Bjerregaards udtalelse vil jeg blot ganske kort sige, at efter min opfattelse er det, dansk erhvervsliv har brug for, egoisme, at få lov til at udfolde egoisme i i langt større målestok, end tilfældet er i dag. Uden en virkelig sund egoisme dør erhvervslivet, og så kan fagforeningerne, der også bør udfolde sund egoisme, ikke hente penge hos erhvervslivet. Det andet forekommer mig at være noget hykleri.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Skatteministerens stadige forsøg på at vikle sig uden om problemerne ved at give smarte og arrogante svar fra talerstolen overraskede mig kun de første gange, jeg var udsat for dem herinde. I den aktuelle situation er skatteministerens platheder fuldt forståelige og klart gennemskuelige. Han har nemlig givet så mange forkerte, selvmodsigende og fordrejede svar til skatteudvalget, at man har siddet og revet sig i håret i det udvalg i den tid, augustsamlingen har stået på. Jeg mener, det er i det

lys, man skal se de smarte besvarelser. Det er simpelt hen et forsøg på at vikle sig udenom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 107 stemmer mod 46.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v. (Forhøjelse af grænsen for anskaffelsesprisen ved fuldstændig afskrivning af driftsmidler i anskaffelsesåret) [af Christophersen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 226. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77. Tillægsbetænkning 2/9 77).

Der var stillet 4 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af 2 nye paragraffer
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2, ændringsforslag nr. 4 om, at § 3 udgår, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 138 stemmer mod 15.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten og personfradragene for kalenderåret 1978.

(Lovforslag nr. L 210. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77. Tillægsbetænkning 2/9 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 149 stemmer; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om stats-tilskud til produktudvikling.

(Lovforslag nr. L 195. Fremsat 22/8 77. Første behandling 22/8 77. Betænkning 27/8 77. Anden behandling 31/8 77. Tillægsbetænkning 2/9 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Vi har fået tillægsbetænkningen med ændringsforslaget. Jeg kan kun sige, at ændringsforslaget bekræfter det, jeg sagde sidst: det vil blive de store virksomheder, der får det. Man kan se på § 2, stk. 2, i lovforslaget, hvor der står, at tilskud kan ydes til grupper af virksomheder. Jeg gjorde opmærksom på sidst, vi havde det til behandling, at det, der kunne ske, var, at f. eks. et firma som Mejeriselskabet Danmark, der jo er en gruppe af virksomheder, udnyttede bestemmelsen.

Jeg er helt sikker på, at dette bekræfter det, jeg sagde, og det er oplagt for os, at vi skal